

De vrijheid van het buitenleven 'De perfecte manier om te onthaasten'

Een mekkerend schaap is nu niet meteen het toonbeeld van stilte en kalmte. Petra Groot en Ellen Kraan van Skeip uit Spanbroek zien dat anders.

Als zij tussen hun schapen staan, ervaren zij juist een enorme rust.

Productie: Sybylle Kroon, fotografie: Andries de la Lande Cremer

Als we het weiland met de Skeip-kudde oplopen, begint de 'schaap-ervaring' meteen. De schapenvlaaien liggen overal en kunnen best glibberig zijn. Laarzen en oude kloffie zijn dus geen overbodige luxe en je moet vooral niet bang zijn om vies te worden. Stinken doet het niet, het is juist een wat zoetige, landelijke geur die je inhaleert. Alleen al dat aroma doet werk, stad en files vergeten. De wollige viervoeters zijn bang en nieuwsgierig tegelijk. En dat is het handige van een kudde: je bent als schaap altijd voorzien van back up. Waar de eerste nog schoorvoetend jouw kant opkomt, zetten de laatste schapen het luid mekkerend op een holletje om vooral niks te missen. Om vervolgens een paar meter voor jou op de rem te gaan staan en je afwach- tend aan te kijken. Het tafereel tovert een glimlach op je gezicht. Rustig lopen, geen wilde bewegingen, niet je stem verheffen. Kijk eens achterom en zie tot je verbazing dat de kudde jou volgt. Ga zitten en zie wat er gebeurt: de kudde loopt rustig om je heen en opeens sta jij in het middelpunt van de belangstelling. Je staat oog in oog met een schaap, je kijkt in haar ogen met dat vreemde horizontale streepje als iris, je raakt een beetje betoverd, vergeet alles om je heen en fluistert wat geruststellende woordjes. Haar kop houdt ze een beetje schuin. Kijkt ze me nu echt aan? Begrijpt ze me? Vast niet, maar dat maakt niet uit: je gemoed heeft een sprongetje gemaakt. Met een *big smile* lopen we weer terug. Juist de geestelijke rust en voldoening die

De zoetige, landelijke geur doet werk, stad en files vergeten

de schapen met zich meebrengen, bracht de eigenaren van Skeip op het idee om hun kudde ook voor andere doeleinden dan vleesproductie in te zetten. 'Het geeft ons zo'n goed gevoel, dat willen we delen met anderen,' vertelt Petra, geboren en getogen Spanbroekse. 'Werken met schapen geeft zoveel voldoening. Als je niet goed in je vel zit, dan is een dagje tussen de schapen een hele goede manier om bij te komen,' vult compagnon Ellen aan.

Trouwe medewerkers op vier pootjes

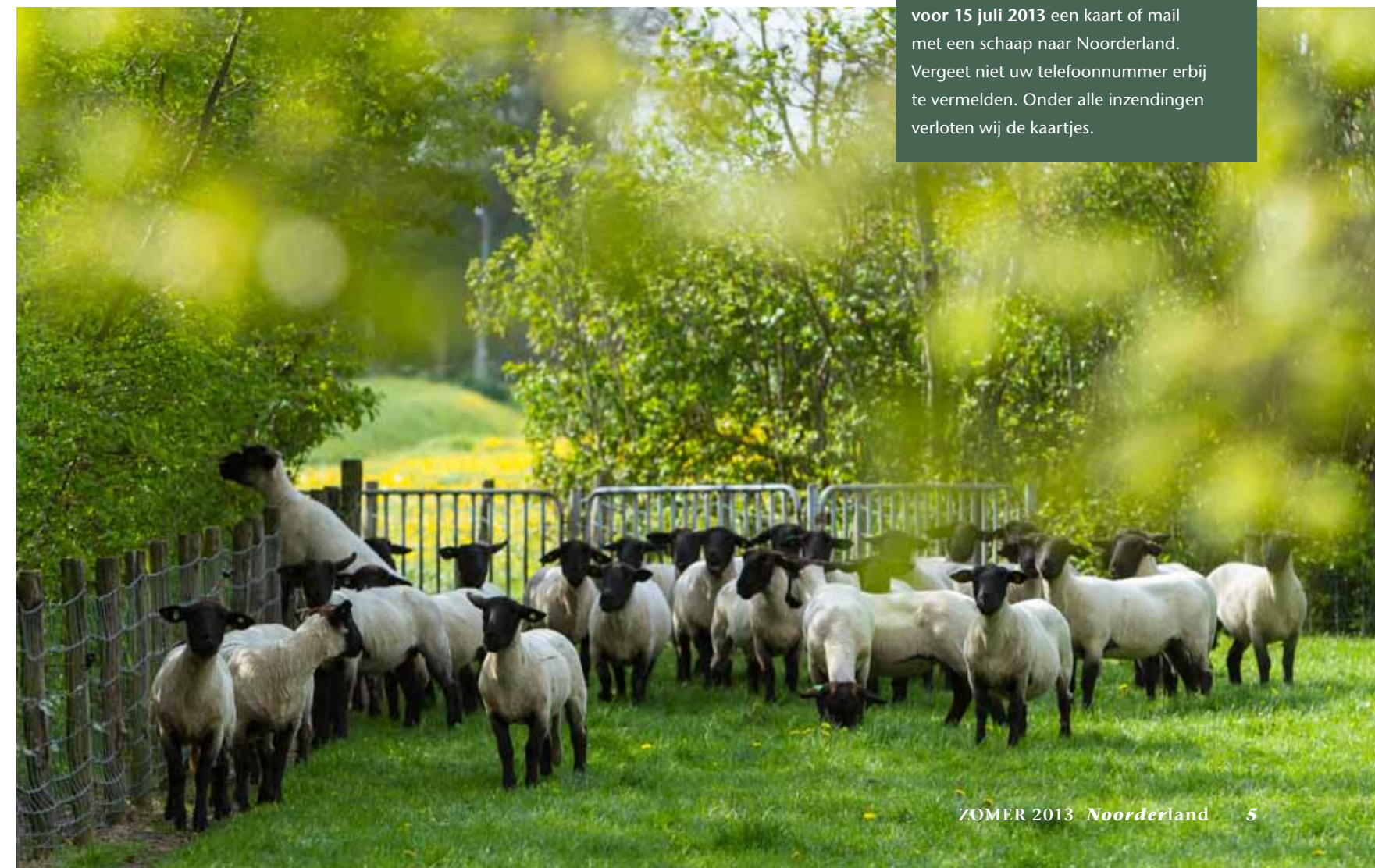
In 2012 startten de vriendinnen – ze kennen elkaar van schapendrijf-wedstrijden, waar hun mannen Eric en Robert aan deelnemen – Skeip. Met z'n tweeën runnen ze de schapenhouderij in het West-Friese Spanbroek. 'Het is ontzettend leuk,' vertelt Petra, 'om helemaal voor jezelf te werken en om samen met Ellen eindverantwoordelijk te zijn voor dit bedrijf. Het geeft veel energie en er komen veel ideeën los. Er zijn wat dat betreft geen grenzen. Hoewel dat ook wel eens lastig is: je wilt heel veel, maar je kunt niet alles.' Ellen zegde een commerciële baan in de mode en haar huis in het Westen op voor een leven buiten, als fulltime schapenhouder. In West-Friesland is alle ruimte voor haar grote passie: met haar bordercollies schapendrijven. 'Ik wilde altijd al iets met dieren doen, buiten wonen, buiten zijn, beestjes om het huis.' Het tweevrouwsbedrijf Skeip – West-Fries voor schaaap – telt verder zo'n driehonderdvijftig Boeren Texelaars, vijftientig Suffolkschappen en vijftien Scottish Blackfaces. De Engelsen zijn voor de vleesproductie, de Schotten zijn er voor de

show. Zij worden ingezet bij demonstraties schapendrijven. De Texelaars vervullen beide rollen. Naast schapen hebben de vrouwen een viertal bordercollies op het 7,5 hectare grote terrein rondlopen, hun trouwe, vierpotige medewerkers.

Vroedvrouw van honderden lammetjes

'De lammertijd is de mooiste tijd van het jaar,' vinden beide Skeip-vrouwen. Het is ook de drukste periode: er komen zo'n vierhonderd lammetjes ter wereld.' Voor Skeip is de belangrijkste bron van inkomsten het (lams)vlees. Om een gegarandeerde productiestroom te hebben, krijgen de schapen elk voorjaar één of twee lammetjes. En die worden allemaal 'gehaald'. 'Een paar weken in het voorjaar staan we vierentwintig uur per dag, zeven dagen per week klaar. We houden de zwangere dames dus goed in de gaten.' De pasgeborenen staan samen met hun moeder eerst nog in de warme schuur. Na verloop van tijd gaan ze naar buiten, waar ze op een van de grote weilanden van Spanbroek vrij mogen rondhuppelen. En ja, die lammetjes gaan naar verloop van tijd naar de slacht. Dat gaat de Skeip-vrouwen niet in de koude kleren zitten, want ze zijn erg verknocht aan hun dieren en genieten enorm van de schapen en hun kroost. Petra: 'Maar we weten ook dat we een bedrijf moeten runnen en daar hoort dit bij. We doen het in de wetenschap dat onze Boeren Texelaars en Suffolks een vrij en gelukkig leven in de buitenlucht hebben gehad. Mooier scharrelvlees kun je niet hebben. Ik zou hier zelf wel lam of schaaap willen zijn.'

In het voorjaar verdubbelt de kudde. Petra en Ellen hebben dan hun handen vol aan de 800 schapen en lammetjes.

Buitenfair & Schapendrijven

Eén keer per jaar organiseren Petra en Ellen de Buitenfair. Tijdens dit evenement vindt een Europees kampioenschap schapendrijven plaats. Er doen deelnemers uit twaalf landen mee. Verder zijn er allerlei stands en kraampjes te vinden waar mooie kwaliteitsspullen te koop en (oude) ambachten te zien zijn. Ook kunnen bezoekers deelnemen aan diverse workshops.

Zaterdag 20 en zondag 21 juli 2013

Entree: €2 p.p.,

kinderen onder de 12 jaar gratis

Schapendrijven is ook op vrijdag 19 juli 2013

(dan gratis entree)

Parkeren: gratis

Locatie: Highwood Farm,

Gouwe 44, 1715 LL Hoogwoud

www.buitenfair.nl

Lezersactie

Skeip deelt 10 x 2 entreekaarten uit voor de Buitenfair. Wilt u kans maken op een van de kaartensetjes? Stuur dan voor 15 juli 2013 een kaart of mail met een schaaap naar Noorderland. Vergeet niet uw telefoonnummer erbij te vermelden. Onder alle inzendingen verloten wij de kaartjes.

Skeip

Spanbroekerweg 211B
1715 GN Spanbroek
www.skeip.nl

Het schapenvlees is bestemd voor de binnenlandse markt, al gaat het vlees van de allerbeste schapen naar Italië. Het meeste lamsvlees belandt in dure restaurants in Frankrijk. In Nederland wordt nauwelijks lamsvlees gegeten. En als het hier dan in de winkel of in een restaurant verkrijgbaar is, is het vaak geïmporteerd uit bijvoorbeeld Australië. 'Dat is toch bizar?' vraagt Petra's echtgenoot (en veehandelaar én meervoudig EK-teamlid schapendrijven) Eric zich af. 'Mensen laten een prachtig stukje scharrelvlees van een dier dat met liefde en respect behandeld is, liggen voor goedkope massaproductievlees. Voor een stukje West-Fries lamsvlees moet je op dit moment dus niet hier zijn, maar in een Frans sterrenrestaurant.' De opkomst van streekproducten en de groeiende vraag vanuit de consument naar eerlijk en veilig voedsel biedt echter nieuwe mogelijkheden.

Mooie schaapmomenten delen met anderen

Hoewel de middelgrote schapenhouderij voor beide vrouwen een fulltime bestaan betekent, is het lastig om alleen van de verkoop van lams- en schapenvlees twee gezin-

nen te onderhouden. 'We zochten daarom naar een manier om meer rendement uit onze schaapskudde te halen,' vertelt Petra. De oplossing kwam eigenlijk bij toeval voorbij. De beide vrouwen van Skeip waren bezig een kudde schapen van het ene veld naar het andere te loodsen. Dat ging zo goed en was zo'n mooi moment, dat ze tegen elkaar zeiden: 'Waarom laten we andere mensen deze ervaring niet meemaken? De rust die hier vanuit gaat, die moeten we delen.' De schapenhoudsters ontwikkelden daarop diverse activiteiten met hun schapen en honden. Zo verzorgen ze demonstraties, workshops schapendrijven en teambuildingsdagen tussen de schaapskudde. Ook een proeverij behoort tot de mogelijkheden. Uiteraard met eigen lamsvlees, schapenkaas en andere zelfgemaakte lekkernijen.

Skeip als verlengstuk van het gevoel

'Er is geen dag hetzelfde en dat is nu precies zo leuk hieraan,' stelt Ellen. In de zomer start de dag al om half zes. Aan de keukentafel met koffie. Ze spreken de dag door en gaan dan op ronde langs de schapen. En verder? Naast bovengenoemde activiteiten zijn er altijd onverwachte dingen: de hond krijgt jongen, ze gaan op pad, de dierenarts komt langs, een schaap heeft extra verzorging en aandacht nodig. Petra: 'Je weet niet wat de dag brengt. Het is gewoon fijn om bij de dieren te zijn, met mensen om te gaan, het gezellig te hebben met elkaar en met bezoekers, creatief bezig te zijn. Dit is gewoon te leuk om 'werk' te noemen. Wij zien Skeip als een verlengstuk van óns gevoel, van hieruit denken en dromen we verder. Dit is ons bestaan. Er zijn tijden dat je er continue mee bezig bent, maar dat is niet erg, dat hoort erbij. Het buitenleven, de dieren, de vrijheid: het lijkt romantisch, en dat is het ook. Die romantiek gaat er voor ons niet af. Daar zijn we misschien ook wel vrouw voor.' ●

De schapen van Skeip worden met liefde en respect behandeld. Het 'prachtige West-Friese stukje scharrelschapenvlees' in nu vooral in Franse restaurants te vinden.